

ניו-יורק 18.5.46

בעשר וחצי סלפן לי משה, רוצה חדשות, אמרתי לו 3 דברים:

א. מאה אלף אנשי הנשיא בנוולס אופטימיים, מוציאים המאה אלף

מכלל דיון, לא רק אנשי ה-*LD*; ההחלטות חלה גם על כך.

הנדרסון אמר לי: המאה אלף חקבלו וחקבלו בהחלט, אך הדבר ימשך

2-3 חודשים, כי יש להמציא הדו"ח לשליטי ערב, לתת להם זמן

לקריאה ועיון להחלטות. סיפר לי שבוושינגטון אומרים שביום ב'

(מחרתיים) יחליטו העצבים *הקליין* *סליין* *אדו*

ב. בריחה: רצוי לסגור הגבולות, אך אם לא יבואו יותר מ-5000

לחודש אשים הסטטוס קבו. סיפר על פיליפ ברנשטיין וירשתי שאהוד
ושאול יפגשו אתי ביום ד' (יצא בליל יום ב' לפריס). מסרתי
בקיצור על הילדרינג.

ג. מלווה של 250 מיליון. ג. הגזים, והנשיא הכליץ, אנו רוצים
שברקלי וטפט יכניסו הצעה, יש סיכויים לקבלה, וינסון מתיחס
באהדה, אבל השאלה היא למי להשוות? סכנת מלווה וממשלה.
שאלתי אותו לחדשות - אין. ויצמן לא יבוא עכשיו, אלא
בסוף יוני. שלח מכתב לאסלי. דיוו דלטון רמז שאין לקבל ברצינות
האיום של אסלי על פירוק, התרשם מהאפשרויות הכספיות והדולרים
וביקש תזכיר, טען שבממשלה מוכרחים לעשות פשרות, והוא כחבר
הממשלה מגן על פשרה ולא מביע דעתו, או סימן למו"מ עם יהודים,
לא ידוע כלל על הזמנת מלכים ושליטים ערבים. ^{הוא} ^{הוא}
משה נתן הסברתו הוא.